

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2018. július 25.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös menekültügyi és kiegészítő védelem nyújtására vonatkozó politika – A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére vonatkozó szabályok – 2011/95/EU irányelv – 12. cikk – A menekültként való elismerés kizárása – Az Egyesült Nemzetek Közel-keleti Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatalánál (UNRWA) regisztrált személyek – Az UNRWA működési területén egy »első menedékgot nyújtó ország« létezése egy palesztin menekült esetében – A nemzetközi védelem megadására vonatkozó közös eljárások – 2013/32/EU irányelv – 46. cikk – Hatékony jogorvoslatához való jog – Teljes körű és *ex nunc* vizsgálat – Az elsőfokú bíróság hatásköreinek terjedelme – A nemzetközi védelem szükségességének bíróság általi vizsgálata – Az elfogadhatatlansági okok vizsgálata”

A C-585/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administrativen sad Sofia-grad (szófia-i közigazgatási bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2016. november 18-án érkezett, 2016. november 8-i határozatával terjesztett elő a

Serin Alheto

és

a **Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, M. Ilešič (előadó), L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas, J. Malenovský és E. Levits tanácselnökök, Juhász E., A. Borg Barthet, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos és M. Vilaras bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. január 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- S. Alheto képviseletében P. Zhelev, V. Nilsen, G. Voynov, G. Toshev, M. Andreeva és I. Savova advokati,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a magyar kormány képviselőjében Tornyai G., Fehér M. Z., Koós G. és Tátrai M. M., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Condou-Durande, C. Georgieva-Kecsmar és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. május 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítés: HL 2017. L 167., 58. o.) 12. cikke (1) bekezdésének, valamint a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.) 35. cikkének és 46. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Serin Alheto és a zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite (a nemzeti menekültügyi hivatal, Bulgária [a továbbiakban: DAB] igazgatóhelyettese) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy az utóbbi elutasította a S. Alheto által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

A Genfi Egyezmény

- 3 A menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies* [1954], 189. kötet, 150. o., 2545. sz.; kihirdette az 1989. évi 15. törvényerejű rendelet) 1954. április 22-én lépett hatályba. Ezen egyezményt kiegészítette és módosította a menekültek helyzetére vonatkozó, 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyv (kihirdette: az 1989. évi 15. törvényerejű rendelet), amely 1967. október 4-én lépett hatályba (a továbbiakban: Genfi Egyezmény).
- 4 A Genfi Egyezmény 1. cikkének A. pontja a „menekült” fogalmának meghatározásakor többek között az üldöztetés veszélyére hivatkozik.
- 5 Ezen egyezmény 1. cikkének D. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az Egyezmény nem alkalmazható azokra a személyekre, akik jelenleg nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosától, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervétől vagy ügynökségétől kapnak védelmet vagy támogatást.

Ha ez a védelem vagy támogatás bármely okból anélkül szűnt meg, hogy e személyek helyzetét az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, e személyeket *ipso facto* megilletik az Egyezmény által biztosított előnyök.”

Az ENSZ Közel-keleti Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala (UNRWA)

- 6 Az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének a palesztin menekültek támogatásáról szóló, 1949. december 8-i 302. (IV) sz. határozata létrehozta az ENSZ Közel-keleti Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatala (*United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East* [UNRWA]) nevű szervet. Ennek feladata a palesztin menekültek jóllétének, illetve emberi fejlődésének szolgálata.
- 7 Az UNRWA működési területe magában foglalja a Gázai övezetet, Ciszjordániát, Jordániát, Libanont és Szíriát.

Az uniós jog

A 2011/95 irányelv

- 8 A 2011/95 irányelv elfogadására az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján került sor, mely rendelkezés szerint:

„[A közös menekültügyi, kiegészítő és ideiglenes védelem nyújtására vonatkozó politika azzal a céllal történő kialakítása érdekében, hogy az Unió nemzetközi védelmet igénylő harmadik országbeli állampolgárok mindegyike számára megfelelő jogállást kínáljon és biztosítsa a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartását], az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása céljából, amely a következőket foglalja magában:

- a) az Unió egészen belül érvényes, egységes menekült jogállás a harmadik országok állampolgárai számára;
  - b) egységes kiegészítő védelmi jogállás a harmadik országok azon állampolgárai számára, akiknek, anélkül hogy európai menekült jogállást kapnának, nemzetközi védelemre van szükségük”.
- 9 Ezen irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) »nemzetközi védelem«: az e) pont szerinti menekült jogállás, illetve a g) pont szerinti kiegészítő védelmi jogállás;

[...]

- c) »genfi egyezmény«: az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállására vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény;
- d) »menekült«: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem kívánja annak az országnak a

védelmét igénybe venni; vagy olyan hontalan személy, aki korábbi szokásos tartózkodási helyén kívül tartózkodva a fenti okoknál fogva nem tud, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem akar oda visszatérni, és akire a 12. cikk nem vonatkozik;

- e) »menekültjogállás«: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által menekültként történő elismerése;
- f) »kiegészítő védelemre jogosult személy«: harmadik ország olyan állampolgára, illetve olyan hontalan személy, aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott okokból azt kell feltételezni, hogy származási országába, illetőleg hontalan személy esetében a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszatérése esetén a 15. cikk szerinti súlyos sérelem elszívódése tényleges veszélyének lenne kitéve; valamint akire a 17. cikk (1) és (2) bekezdése nem vonatkozik, és nem tudja vagy az ilyen veszélytől való félelmében nem kívánja ezen ország védelmét igénybe venni;
- g) »kiegészítő védelmi jogállás«: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kiegészítő védelemre jogosult személyként való elismerése valamely tagállam részéről;

[...]

10 Az említett irányelv 4. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelése egyedi alapon, a következők figyelembevételével történik:

- a) a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a származási országra vonatkozó valamennyi releváns tény, ideértve a származási ország törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit [helyesen: törvényi és rendeleti rendelkezéseit], valamint azok alkalmazási módját is;
- b) a kérelmező releváns nyilatkozatai és az általa bemutatott dokumentumok, ideértve az arra vonatkozó információkat is, hogy a kérelmező üldöztetésnek vagy súlyos sérelemnek ki volt-e téve, illetve, hogy ezek veszélye fennáll-e;
- c) a kérelmező egyéni helyzete és személyes körülményei, ideértve az olyan tényezőket is, mint a háttér, nem és életkor, annak megállapítása érdekében, hogy a személyes körülményeit figyelembe véve a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e;
- d) azon kérdés megválaszolása, hogy a kérelmező a származási ország elhagyása után végzett-e olyan tevékenységet, amelynek kizárólagos vagy legfőbb célja a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához szükséges feltételek megteremtése volt, annak megállapítása érdekében, hogy e tevékenysége miatt az említett országba való visszatérése esetén a kérelmező vonatkozásában üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye fennállna-e;
- e) azon kérdés megválaszolása, hogy ésszerűen elvárható-e a kérelmezőtől, hogy egy olyan másik állam védelmét vegye igénybe, amelynek állampolgárságát megszerezheti.”

11 Ugyanezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az üldöztetéstől való megalapozott félelem, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye alapulhat olyan eseményeken is, amelyek azután következtek be, hogy a kérelmező a származási országát elhagyta.”

- 12 A 2011/95 irányelvnek „A védelem nyújtói” című 7. cikke az (1) és (2) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelmet csak az alábbiak nyújthatják:

- a) az állam; vagy
- b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó felek vagy szervezetek, ideértve a nemzetközi szervezeteket is,

amennyiben hajlandók és képesek a (2) bekezdés szerinti védelem nyújtására.

(2) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemnek hatékonynak és ideiglenes jellegűnek [helyesen: nem ideiglenes jellegűnek] kell lennie. A védelem általában akkor biztosított, ha az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett szereplők – például az üldöztetésnek, illetve súlyos sérelmet okozónak minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás útján történő üldözéséhez és szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal – megfelelő lépéseket tesznek az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében, és ha a kérelmező hozzáférhet e védelemhez.”

- 13 Ezen irányelv 9. és 10. cikke, amelyek az irányelv III., „A menekültkénti elismerés feltételei” című fejezetében találhatók, meghatározzák azokat az tényezőket, amelyeket figyelembe kell venni annak megállapítása során, hogy a kérelmező üldöztetésnek ki volt-e téve, illetve, hogy ennek a veszélye fennállhat-e.

- 14 Az említett irányelv 12., „Kizáró okok” című cikke, amely szintén e III. fejezetben található, a következőképpen rendelkezik:

„(1) A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el menekültként, amennyiben az érintett személy(t):

- a) a genfi egyezmény 1. cikkének D. pontja szerint nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül. Amennyiben e védelem vagy támogatás bármely okból anélkül szűnt meg, hogy e személyek helyzetét az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, e személyeket ipso facto megilletik az ezen irányelv által biztosított ellátások [helyesen: előnyök];

[...]”

- 15 Ugyanezen irányelv 15. cikke az irányelv V., „A kiegészítő védelemre való jogosultság feltételei” című fejezetében található. E rendelkezés a következőképpen szól:

„Az alábbiak minősülnek súlyos sérelemnek:

- a) halálbüntetés vagy kivégzés; vagy
- b) kínzás vagy embertelen, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés alkalmazása a kérelmezővel szemben a származási országban; vagy
- c) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetekben felmerülő megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személy életének vagy testi épségének súlyos és egyedi fenyegetettsége.”

16 A 2011/95 irányelv 17. cikke, amely szintén az V. fejezetben található, meghatározza azokat a helyzeteket, amelyekben a kiegészítő védelem kizárt.

17 Ezen irányelv „Visszaküldés elleni védelem” címet viselő 21. cikkének (1) bekezdése a következőt mondja ki:

„A tagállamok nemzetközi jogi kötelezettségeiknek megfelelően tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét.”

18 Az említett irányelv IX., „Záró rendelkezések” címet viselő fejezete tartalmazza a 38–42. cikket. Ezen irányelv 39. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35. cikknek 2013. december 21-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak e rendelkezések szövegét.”

19 Ugyanezen irányelv 40. cikke értelmében:

„[A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről [helyesen: feltételeire] és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i] 2004/83/EK [tanácsi irányelv (HL 2004. L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.)] az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében 2013. december 21-én hatályát veszti [...].

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozások ezen irányelvre való hivatkozásnak tekintendők [...].”

20 A 2011/95 irányelv 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35. cikket 2013. december 22-től kell alkalmazni.”

21 A 2011/95 irányelv 12. és 15. cikkének szövege megegyezik a 2004/83 irányelv 12. és 15. cikkének szövegével.

A 2013/32 irányelv

22 A 2013/32 irányelv elfogadására az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján került sor, mely rendelkezés az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállás megadására és visszavonására vonatkozóan közös eljárások bevezetését írja elő.

23 Ezen irányelv (4), (13), (16), (18) és (22) preambulumbekzdése az alábbiakat mondja ki:

„(4) [...] [A] közös európai menekültügyi rendszernek rövid távon a tagállamokban a tisztességes és hatékony menekültügyi eljárások közös normáira, hosszú távon pedig az Unión belül egy közös menekültügyi eljáráshoz vezető uniós szabályokra is ki kell terjednie.

[...]

- (13) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárások szabályainak közelítése elősegíti a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti másodlagos mozgásának korlátozását – amennyiben az ilyen mozgást a jogi keretek között fennálló különbségek okozzák –, valamint a 2011/95[...] irányelv tagállami alkalmazására vonatkozó egységes feltételek kialakítását.

[...]

- (16) Elengedhetetlen, hogy valamennyi nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos határozatot a tények alapján, továbbá első fokon olyan hatóságok hozzák meg, amelyek személyzete a nemzetközi védelemmel kapcsolatos területen megfelelő tudással rendelkezik, vagy az ehhez szükséges képzésben részesült.

[...]

- (18) A tagállamoknak és a nemzetközi védelmet kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében a lehető legrövidebb időn belül határozat szülessen.

[...]

- (22) Továbbá, a tagállamoknak és a kérelmezőknek egyaránt érdekében áll, hogy a nemzetközi védelmi igényeket már első fokon pontosan felismerjék. E célból a kérelmezőket – sajátos körülményeik figyelembevételével – első fokon ingyenes jogi és eljárási tájékoztatással kell ellátni. E tájékoztatásnak többek között lehetővé kell tennie, hogy a kérelmezők jobban megértsék az eljárást, így elősegítve számukra a vonatkozó kötelezettségek betartását. [...]"

24 A 2013/32 irányelv 1. cikke értelmében:

„Ennek az irányelvnek a célja a tagállamokban a [2011/95] irányelv szerinti nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások megállapítása.”

25 A 2013/32 irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

- f) »eljáró hatóság«: kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv, amely a tagállamban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására és annak tárgyában elsőfokú határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik;

[...]"

26 A 2013/32 irányelv 4. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok valamennyi eljárásra kijelölnek egy eljáró hatóságot, amely ezen irányelv rendelkezései szerint felelős a kérelmek megfelelő vizsgálatáért. A tagállamok biztosítják, hogy a fenti hatóság megfelelő eszközökkel – ideértve kellő számú szakszeméllyel – rendelkezzen ahhoz, hogy ezen irányelvvel összhangban elláthassa feladatait.

[...]

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett eljáró hatóság megfelelően képzett személyzettel rendelkezzen. [...] Az ezen irányelv alapján a kérelmezők meghallgatását végző személyeknek általánosságban ismerniük kell azokat a problémákat, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a kérelmezőnek a meghallgatásban történő részvételre való képességét, például fel kell tudniuk ismerni a kérelmező esetleges korábbi kínzására utaló jeleket.

[...]”

27 Ezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásakor az eljáró hatóság először meghatározza, hogy a kérelmezők menekültnek minősülnek-e, és amennyiben nem, meghatározza, hogy jogosultak-e kiegészítő védelemre.”

28 Az említett irányelv 12. cikke szerint:

„(1) Tekintettel a III. fejezetben megállapított eljárásokra, a tagállamok valamennyi kérelmező számára biztosítják az alábbi garanciákat:

- a) a kérelmezőt tájékoztatni kell a lefolytatandó eljárásról, az eljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről, valamint a kötelezettségei nem teljesítésének, illetve a hatóságokkal való együttműködés megtagadásának esetleges következményeiről olyan nyelven, amelyet megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. Tájékoztatást kell kapnia a [2011/95] irányelv 4. cikkében említett bizonyítékok benyújtására vonatkozó kötelezettségének teljesítéséhez rendelkezésére álló határidőről és eszközökről, valamint a kérelem kifejezett vagy hallgatóságos visszavonásának következményeiről. Ezt a tájékoztatást olyan megfelelő időben kell megadni, hogy a kérelmező gyakorolhassa az ezen irányelvben garantált jogait, és eleget tehessen a 13. cikkben foglalt kötelezettségeinek;
- b) szükség esetén tolmácsolást kell biztosítani a kérelmező számára ügyének a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz való beterjesztéséhez. A tagállamok legalább abban az esetben szükségesnek tekintik e szolgáltatások nyújtását, amikor a kérelmezőt a 14–17. és 34. cikk szerinti meghallgatásra idézik be, és a megfelelő kommunikációt e szolgáltatás nélkül nem lehet biztosítani. [...]

[...]”

29 Ugyanezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok arra kötelezik a kérelmezőket, hogy működjenek együtt a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal személyazonosságuk, valamint a [2011/95] irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb tényezők meghatározása céljából. [...]”

30 A 2013/32 irányelv 33. cikkének (2) bekezdése a következőket mondja ki:

„A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

[...]

- b) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 35. cikk értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam;
- c) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 38. cikk értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam;

[...]

31 Ezen irányelv 34. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében:

„A tagállamok lehetővé teszik a kérelmezők számára, hogy mielőtt az eljáró hatóság határozatot hozna egy nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságáról, kifejtsek nézeteiket a 33. cikkben említett okok sajátos körülményeikre történő alkalmazásáról. E célból a tagállamok személyes meghallgatást végeznek a kérelem elfogadhatóságának elbírálása céljából. [...]”

32 Az említett irányelv 35. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Egy adott kérelmező esetében egy ország akkor tekinthető az első menedékjogot nyújtó országnak, ha:

- a) ez az ország a kérelmezőt menekültként ismerte el, és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet; vagy
- b) a kérelmező ebben az országban egyébként elegendő védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét is,

feltéve hogy ez az ország őt visszafogadja.

Az első menedék országa elvének egy adott kérelmező különleges körülményei tekintetében való alkalmazása során a tagállamok figyelembe vehetik a 38. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. A kérelmezőnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megtámadja az első menedék országa elvének az ő különleges körülményei tekintetében való alkalmazását.”

33 Ugyanezen irányelv 36. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az ezen irányelvvel összhangban biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik ország – a kérelem egyéni vizsgálatát követően – csak akkor tekinthető e kérelmező tekintetében biztonságos származási országnak, ha:

- a) a kérelmező annak az országnak az állampolgára; vagy
- b) a kérelmező korábban abban az országban szokásos tartózkodási hellyel bíró hontalan személy,

és nem adott elő semmilyen komoly indokot arra vonatkozóan, hogy az ő egyedi körülményei szempontjából és nemzetközi védelemre jogosult személyként való elismerése tekintetében az ország nem minősül biztonságos származási országnak a [2011/95] irányelvvel összhangban.”

34 A 2013/32 irányelv 38. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos harmadik ország elvét, ha az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személy az érintett harmadik országban az alábbi elvekkel összhangban levő bánásmódban részesül:

- a) az életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási, nemzetiségi vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;
- b) nem áll fenn a [2011/95] irányelvben meghatározott súlyos sérelem veszélye;
- c) a genfi egyezményvel összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;

- d) tiszteletben tartják a nemzetközi jog azon szabályát, miszerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak lenne kitéve;
- e) a menekült jogállás kérelmezésének lehetősége biztosított, és a menekült jogállás megadása esetén biztosított a genfi egyezményvel összhangban való védelem.

(2) A biztonságos harmadik ország elve a nemzeti jog rendelkezéseinek függvényében alkalmazható, amelyek magukban foglalják:

- a) a kérelmező és az érintett harmadik ország közötti kapcsolat fennállását előíró azon szabályokat [helyesen: azon kapcsolat fennállását előíró szabályokat], amelynek alapján észszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen;

[...]”

35 A 2013/32 irányelv 46. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok biztosítják a kérelmezők részére a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot az alábbiakkal szemben:

- a) a nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében hozott határozat tárgyában, beleértve, ha a határozat:
  - i. a menekült jogállás és/vagy kiegészítő védelmi jogállás tekintetében megalapozatlannak ítéli a kérelmet;
  - ii. a 33. cikk (2) bekezdése alapján a kérelem elfogadhatatlanságát állapítja meg;

[...]

(3) Az (1) bekezdésnek való megfelelés érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a hatékony jogorvoslat mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* megvizsgálását tartalmazza – ideértve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek a [2011/95] irányelv szerinti vizsgálatát is –, legalább az elsőfokú bíróság előtti fellebbezési [helyesen: jogorvoslati] eljárásokban.

[...]”.

36 A 2013/32 irányelv 51. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1–30. cikknek, a 31. cikk (1), (2) és (6)–(9) bekezdésének, a 32–46. cikknek, a 49. és 50. cikknek és az I. mellékletnek 2015. július 20-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.”

37 Ezen irányelv 52. cikkének első bekezdése értelmében:

„A tagállamok az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre és nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárásokra. A 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmekre és az említett időpont előtt kezdeményezett, a menekült jogállás visszavonására irányuló eljárásokra [a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei] 2005/85/EK tanácsi irányelv [(HL 2005. L 326., 13. o.)] szerint elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.”

38 A 2013/32 irányelv 53. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A [2005/85] irányelv 2015. július 21-ével hatályát veszti az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében [...]”.

39 A 2013/32 irányelv 54. cikkének első bekezdése előírja:

„Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.”

40 Mivel az említett 54. cikkben hivatkozott kihirdetésre 2013. június 29-én került sor, a 2013/32 irányelv 2013. július 19-én lépett hatályba.

41 A 2013/32 irányelv 33., 35. és 38. cikke, valamint 46. cikkének (1) bekezdése értelemszerűen megfelel a 2005/85 irányelv 25., 26. és 27. cikkének, valamint 39. cikke (1) bekezdésének. Ezzel szemben a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdése, 34. cikke, valamint 46. cikkének (3) bekezdése olyan szabályokat ír elő, amelyek nem szerepelnek a 2005/85 irányelvben.

A bolgár jog

42 Bulgáriában a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálását a *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* (a menedékjogról és a menekültekről szóló törvény, a továbbiakban: ZUB) szabályozza. A 2011/95 és a 2013/32 irányelv bolgár jogba történő átültetése céljából a ZUB-ot 2015 októberében, illetve decemberében hatályba lépett jogszabályok módosították.

43 A ZUB 8. és 9. cikke lényegében megismétli a 2011/95 irányelv 9., 10. és 15. cikkében megfogalmazott feltételeket.

44 A ZUB 12. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Nem ismerhető el azon külföldi menekült jogállása:

[...]

4. aki nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül; ha e védelem vagy támogatás nem szűnt meg, és e személy helyzetét nem rendezték véglegesen az Egyesült Nemzetek megfelelő határozataival összhangban, e személyt teljes mértékben megilletik a [Genfi] Egyezmény által biztosított előnyök.

[...]”

45 A ZUB 2011/95 és a 2013/32 irányelv bolgár jogba történő átültetését megelőző változata 12. cikke (1) bekezdésének a következőképpen szövegezt:

„Nem ismerhető el azon külföldi menekült jogállása:

[...]

4. aki nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül, és e védelem vagy támogatás nem szűnt meg, és e személy helyzetét nem rendezték véglegesen az Egyesült Nemzetek megfelelő határozataival összhangban;

[...]

46 A ZUB 13. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A nemzetközi védelem megadására irányuló eljárás megindítása iránti kérelmet el kell utasítani, vagy az e kérelem elbírálására irányuló eljárást meg kell szüntetni, ha:

[...]

2. valamely harmadik ország elismerte menekült jogállását, vagy [a külföldi] ebben az országban egyébként tényleges védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartását is, feltéve hogy ez az ország őt befogadja;

3. [a külföldi] biztonságos harmadik országból jön, feltéve hogy ez az ország őt befogadja.”

47 A ZUB 2011/95 és 2013/32 irányelv bolgár jogba történő átültetését megelőző változata a 13. cikkének (2) bekezdésében a következőket írta elő:

„A menekült jogállás vagy a humanitárius jogállás elismerése iránti kérelmet el kell utasítani, vagy az e kérelem elbírálására irányuló eljárást fel kell függeszteni, ha:

[...]

2. valamely biztonságos harmadik ország elismerte [a kérelmező] menekült jogállását, feltéve hogy ez az ország befogadja őt.”

48 A ZUB 75. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„[...] A nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata során a kérelmező személyes helyzetével összefüggő valamennyi releváns tényt [...] értékelni kell. [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

49 A Bírósághoz benyújtott ügyiratokból kitűnik, hogy az 1972. november 29-én Gázában született S. Alheto a Palesztin Hatóság által kiállított útlevelemmel rendelkezik, és az UNRWA-nál regisztrálták.

50 2014. július 15-én S. Alheto elhagyta a Gázai övezetet az e területet Egyiptommal összekötő titkos alagutakon keresztül. Ebből az országból hajóval Jordániába utazott.

51 2014. augusztus 7-én a Bolgár Köztársaság jordániai konzuli szolgálata bulgáriai turistaút céljából 2014. szeptember 1-jéig érvényes turista vízumot állított ki S. Alheto számára.

52 S. Alheto 2014. augusztus 10-én egy Amman-Varna repülőjáratral beutazott Bulgáriába. 2014. augusztus 28-án az említett vízum érvényességi időtartamát 2014. november 17-ig meghosszabbították.

53 2014. november 11-én S. Alheto nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be a DAB-hoz, melyet 2014. november 25-én megismételt. E kérelem alátámasztásaként arra hivatkozott, hogy a Gázai övezetbe való visszatérése életének súlyos fenyegetettségével járna, mivel ott kínzásoknak és üldöztetésnek lenne kitéve.

54 Ez a fenyegetés ahhoz kapcsolódik, hogy S. Alheto olyan társadalmi tevékenységet végez, melynek célja a nők jogairól való tájékoztatása, és e tevékenységet a Hamász, a Gázai övezetet ellenőrző szervezet nem fogadná el.

- 55 Egyébiránt a Hamász és Izrael közötti fegyveres konfliktusok fennállására tekintettel a Gázai övezetben megkülönböztetés nélküli erőszak tapasztalható.
- 56 A 2014 decembere és 2015 márciusa között a DAB S. Alhetoval több személyes meghallgatást folytatott le.
- 57 2015. május 12-én a DAB igazgatóhelyettese elutasította S. Alheto nemzetközi védelem iránti kérelmét a ZUB 8. és 9. cikkével együttesen értelmezett 75. cikke alapján (a továbbiakban: megtámadott határozat), azzal az indokkal, hogy S. Alheto állításai nem hihetőek.
- 58 A DAB igazgatóhelyettese kifejtette egyebek mellett, hogy ha indokolt kétségek merülnek is fel a Gázai övezetben az alapvető jogok tiszteletben tartását illetően, önmagában az a körülmény, hogy S. Alheto olyan nő, aki vállalja, hogy a Gázai övezetben élő nőket tájékoztatja jogairól, nem elegendő annak megállapításához, hogy a ZUB 8. cikke értelmében üldöztetés tényleges veszélyének vagy a ZUB 9. cikke értelmében súlyos sérelemnek lenne kitéve. E tekintetben a 2014 folyamán készített nemzetközi jelentés kiemeli, hogy a Gázai övezetben rendőrnők olyan fontos tevékenységekben vesznek részt, mint a kábítószer elleni küzdelem, büntetőeljárások és a szabad mozgás nyomon követése. Ilyen körülmények között nehezen elképzelhető, hogy S. Alhetót a tevékenysége súlyos és egyedi fenyegetettségnek tenné ki.
- 59 A DAB igazgatóhelyettese hozzáfűzte, hogy S. Alheto nem kényszerült továbbá fegyveres konfliktus által okozott, megkülönböztetés nélküli erőszak miatt nemzetközi védelem iránt folyamodni.
- 60 S. Alheto az Administrativen sad Sofia-grad (szófiaai közigazgatási bíróság, Bulgária) előtt keresetet indított a megtámadott határozat megsemmisítése céljából. Kifejtette, hogy a személyes meghallgatások során hivatkozott bizonyos tényezőket nem vizsgáltak meg, megsértve ezzel a ZUB 75. cikkét, valamint hogy azokat tényezőket, amelyeket megvizsgáltak, nem értékelték helyesen, megsértve a ZUB 8. és 9. cikkét.
- 61 E bíróság úgy találja, hogy a DAB-nak főszabály szerint az S. Alheto által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet a ZUB 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontja alapján kellett volna megvizsgálnia, és nem a ZUB 8. és 9. cikke alapján. A megtámadott határozat ennél fogva nem áll összhangban sem a ZUB-bal, sem a 2011/95 irányelv megfelelő rendelkezéseivel, tudniillik a 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával.
- 62 Az említett bíróság ugyanakkor megjegyzi, hogy a ZUB 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontja nem megfelelően ülteti át a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontját, ami bonyolulttá teszi az alapügyben szóban forgó nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálását.
- 63 Ezenkívül tekintettel a hatékony jogorvoslat biztosításának kötelezettségére, és a különösen teljes körű és *ex nunc* vizsgálatnak a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményére, meg kell vizsgálni a joghatóságnak az uniós jogalkotó által előírt terjedelmét, figyelemmel többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 18., 19. és 47. cikkeire. Fontos lenne egyebek mellett tudni azt, hogy e teljes körű és *ex nunc* vizsgálat körében a bíróság értékelése magában foglalhat-e olyan tényeket, elfogadhatatlansági okokat is beleértve, amelyeket nem lehetett figyelembe venni a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozat elfogadásakor.
- 64 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság azt szeretné különösen megtudni, hogy az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között, az UNRWA-nál regisztrált, a Gázai övezetből menekülő, az Unióba történő beutazása előtt Jordániában tartózkodó személyt úgy kell-e tekinteni, hogy Jordániában kellő védelemben részesül, és ekképpen az Unióban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmét elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

65 Végül felmerül a kérdés, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozat megsemmisítését követően a bíróságnak lehet-e, vagy akár kell-e határozatot hoznia e kérelemről.

66 E körülmények között az Administrativen sad Sofia-grad (szófiai közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Az következik-e a 2011/95 irányelvnek a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével és az [EUMSZ 78. cikk] (2) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, hogy:
- a) az lehetővé teszi, hogy [az UNRWA-nál] menekültként regisztrált és a kérelem benyújtása előtt az UNRWA működési területén (a Gázai övezetben) lakóhellyel rendelkező, palesztin származású hontalan személy nemzetközi védelem iránti kérelmét a[...] Genfi Egyezmény 1. cikkének A. pontja szerinti kérelemként, ne pedig az ezen egyezmény 1. cikke D. pontjának [második albekezdése] szerinti nemzetközi védelem iránti kérelemként vizsgálják meg azzal a feltétellel, hogy a kérelem megvizsgálásáért való felelősség vállalására nem kivételes vagy humanitárius okból került sor, és a kérelem megvizsgálását a 2011/95 irányelv szabályozza?
  - b) az lehetővé teszi, hogy az említett kérelmet ne a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti feltételekre tekintettel vizsgálják meg, és hogy ennél fogva ne kerüljön sor e rendelkezés [Bíróság] általi értelmezésének alkalmazására?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontját ezen irányelv 5. cikkével összefüggésben, hogy azzal ellentétesek a ZUB 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában foglalt, az alapeljárásban szóban forgókhoz hasonló olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések, amelyeknek a mindenkor hatályos szövege nem tartalmaz a palesztin menekülteket *ipso facto* megillető előnyökre vonatkozó kifejezett klauzulát, és nem tartalmazza azt a feltételt, hogy a támogatás bármely okból megszűnt, valamint úgy, hogy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja kellően pontos és feltétel nélküli, és ezért közvetlen hatállyal bír, mire tekintettel anélkül is alkalmazandó, hogy arra a nemzetközi védelmet kérelmező személy kifejezetten hivatkozna, ha a kérelmet mint olyat a Genfi Egyezmény 1. cikke D. pontjának második mondata alapján kell megvizsgálni?
- 3) Az következik-e a 2013/32 irányelvnek a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 46. cikkének (3) bekezdéséből, hogy az a nemzetközi védelem megtagadásáról szóló, a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban hozott határozattal szemben valamely bíróság előtt indított jogorvoslati eljárásban és az alapügy tényállására figyelemmel lehetővé teszi, hogy az elsőfokú bíróság a Genfi Egyezmény 1. cikke D. pontjának második mondata alapján kezelje a nemzetközi védelem iránti kérelmet mint olyat, és az értékelést a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján végezze el, ha az UNRWA-nál menekültként regisztrált és a kérelem benyújtása előtt az UNRWA működési területén (a Gázai övezetben) lakóhellyel rendelkező, palesztin származású hontalan személy nyújtotta be a nemzetközi védelem iránti kérelmet, és a nemzetközi védelem megtagadásáról szóló határozatban ezt a kérelmet nem az említett rendelkezésekre tekintettel vizsgálták meg?
- 4) Az következik-e a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdésének a »[...] mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* megvizsgálásá[nak]« követelményével összefüggésben értelmezett hatékony jogorvoslatához való jogra vonatkozó és ezen irányelv 33. és 34. cikkével, valamint 35. cikkének második bekezdésével és a 2011/95 irányelv 21. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezéseiből a [Charta] 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezve, hogy az említett rendelkezések a nemzetközi védelem megtagadásáról szóló, a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban hozott határozattal szemben valamely bíróság előtt indított jogorvoslati eljárásban lehetővé teszik,

- a) hogy az elsőfokú bíróság először hozzon határozatot a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságáról és a hontalan személy azon országba történő visszaküldéséről, amelyben e személy a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása előtt lakóhellyel rendelkezett, miután kötelezte az eljáró hatóságot az ehhez szükséges bizonyítékok benyújtására, és lehetővé tette az érintett személy számára, hogy kifejezésre juttathassa véleményét a kérelem elfogadhatóságával kapcsolatban, vagy
  - b) hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási hiba miatt megsemmisítse a határozatot, és arra kötelezze az eljáró hatóságot, hogy a jogszabály-értelmezést és -alkalmazást illetően adott utasításokat tiszteletben tartva újból hozzon határozatot a nemzetközi védelem iránti kérelemről azzal, hogy a 2013/32 irányelv 34. cikkében előírt elfogadhatósági meghallgatást is elvégzi, és dönt annak kérdéséről, hogy lehetséges-e a hontalan személyt visszaküldeni abba az országba, amelyben e személy a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása előtt lakóhellyel rendelkezett;
  - c) hogy az elsőfokú bíróság értékelje azon ország biztonságos voltát, amelyben az érintett személy a tárgyalás, illetve – amennyiben a helyzetben lényeges, a határozatban az érintett személy javára figyelembe veendő változások következtek be – az ítélethozatal időpontjában lakóhellyel rendelkezett?
- 5) A UNRWA által nyújtott támogatás a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontja szerinti, egyébként elegendő védelemnek minősül-e az UNRWA működési területén lévő államban, ha az említett állam alkalmazza a[...] Genfi Egyezmény szerinti visszaküldés tilalmának elvét az UNRWA által támogatott személyek tekintetében?
- 6) Az következik-e a 2013/32 irányelvnek a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 46. cikkének (3) bekezdéséből, hogy az »adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek [a 2011/95] irányelv szerinti vizsgálatát« szövegrésszel összefüggésben értelmezett hatékony jogorvoslathoz való jog az elsőfokú bíróságot a nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemben megvizsgáló és a nemzetközi védelmet megtagadó határozattal szemben indított jogorvoslati eljárás keretében olyan ítélet meghozatalára kötelezi,
- a) amely a megtagadás jogszerűségének kérdésén túl a kérelmező 2011/95 irányelv szerinti nemzetközi védelem iránti igényét illetően is jogerőre emelkedik, mégpedig akkor is, ha az érintett tagállam nemzeti joga alapján csak közigazgatási hatóság határozata útján nyújtható nemzetközi védelem;
  - b) amely az eljáró hatóság által a kérelem vizsgálata során elkövetett eljárási hibák ellenére a nemzetközi védelem iránti kérelem megfelelő megvizsgálása útján határoz a nemzetközi védelem biztosításának szükségességéről?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes megfontolások

- 67 Mivel nem egyértelmű és a Bíróság előtti vita tárgyát képezte a 2013/32 irányelv azon rendelkezéseinek időbeli hatálya, amelyekre a harmadik, negyedik, ötödik és hatodik kérdés vonatkozik, mindenekelőtt ezzel kapcsolatban kell pontosításokat tenni.
- 68 Egyértelmű, hogy ezen irányelv 2015. július 21-i hatállyal, azaz az alapügyben szereplő nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően, lépett a 2005/85 irányelv helyébe.
- 69 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni egyfelől, hogy a 2013/32 irányelv 52. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmeket a 2005/85 irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések szabályozzák.

- 70 Másfelől a 2013/32 irányelv 52. cikke első bekezdésének első mondata lehetővé teszi a 2015. július 20. előtt benyújtott kérelmek esetében az ezen irányelv által bevezetett szabályokat átültető nemzeti rendelkezések alkalmazását. E mondat értelmében ugyanis a tagállamok az említett rendelkezéseket alkalmazzák „a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre”.
- 71 A 2013/32 irányelv előkészítő munkálatainak vizsgálatából, különösen a nemzetközi védelmi jogállás megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel első olvasatban hozott 2013. június 6-i 7/2013/EU tanácsi álláspontra (HL 2013. C 179. E., 27. o.) és a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslat (COM(2009) 554 végleges) összehasonlításából következik, hogy a „vagy annál korábban” kifejezést a jogalkotási folyamat során adták hozzá.
- 72 Következésképpen a 2013/32 irányelv 52. cikke első bekezdésének első és második mondata közötti feszültség ellenére, az említett előkészítő munkálatokból kitűnik, hogy az uniós jogalkotó lehetővé kívánta tenni a tagállamok számára, hogy ha akarják, az ezen irányelvet végrehajtó rendelkezéseiket azonnali hatállyal alkalmazzák a 2015. július 20. előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre.
- 73 Mindazonáltal, míg a 2013/32 irányelv 52. cikkének első bekezdése lehetővé tette a tagállamok számára az említett rendelkezések alkalmazását a 2015. július 20. előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre, erre azonban nem kötelezte őket. Mivel e rendelkezés az „a 2015. július 20-tól kezdve vagy annál korábban” kifejezés használatával különböző időbeli alkalmazási lehetőségeket kínál, a jogbiztonság elve és a törvény előtti egyenlőség elve uniós jog végrehajtásakor történő tiszteletben tartásának, valamint annak érdekében, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők így védve legyenek az önkénnyel szemben, és hatékony jogorvoslathoz való joggal rendelkezzenek a nemzetközi védelem megadására és visszavonására irányuló eljárások keretében, fontos, hogy azon tagállamok, melyekre nézve ezen irányelv kötelező, különösen a teljes körű és *ex nunc* vizsgálatra vonatkozó szabály időbeli alkalmazását illetően a területükön adott időszakban benyújtott valamennyi nemzetközi védelem iránti kérelmet előre látható és egységes módon bírálják el.
- 74 Az ezzel kapcsolatos felvilágosításkérésre adott válaszában a kérdést előterjesztő bíróság kiemelte, hogy a teljes körű és *ex nunc* vizsgálatnak a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelménye, melyet ezen irányelv 51. cikkének (1) bekezdése értelmében 2015. július 20-ig kellett átültetni, Bulgáriában 2007. március 1-je óta áll fenn, és így a bolgár jogalkotó az említett irányelv átültetésekor nem tartotta szükségesnek, hogy a 46. cikk (3) bekezdésének végrehajtására intézkedéseket hozzon.
- 75 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság számos nemzeti rendelkezésre hivatkozott a közigazgatási jogorvoslatokat illetően, és információkat nyújtott e rendelkezések hatályára vonatkozóan, mely információk helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja.
- 76 A fenti válaszok fényében úgy tűnik, hogy az alapügy eldöntése szempontjából releváns a harmadik, negyedik és hatodik kérdés, melyek a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak.
- 77 Ugyanis nem csak azokat a nemzeti rendelkezéseket kell egy irányelv hatálya alá tartozónak tekinteni, amelyeknek kifejezett célja az említett irányelv átültetése, hanem az irányelv hatálybalépését követően azokat a már meglévő nemzeti rendelkezéseket is, amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy biztosítsák az irányelv belső jogba való átültetését (lásd ebben az értelemben: 2006. szeptember 7-i Cordero Alonso ítélet, C-81/05, EU:C:2006:529, 29. pont; 2009. április 23-i VTB-VAB és Galatea ítélet, C-261/07 és C-299/07, EU:C:2009:244, 35. pont).

- 78 A jelen ügyben, bár igaz, hogy a 2013/32 irányelvet a bolgár jogba átültető törvény csak 2015 decemberében – vagyis S. Alheto nemzetközi védelem iránti kérelmének az Unióban történt benyújtását, és a megtámadott határozat elfogadását követően – lépett hatályba, a kérdést előterjesztő bíróságnak a felvilágosításkérésre adott válaszából kitűnik, hogy a bolgár jog 2007 óta tartalmaz a nemzetközi védelem iránti kérelmek teljes körű és *ex nunc* vizsgálatának követelményét előíró rendelkezéseket.
- 79 Ugyanezen válaszból az is kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság szerint e rendelkezéseket a nemzeti hatóságok úgy tekintették, mint amelyek alkalmasak a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdésének a nemzeti jogba való átültetésére.
- 80 E körülmények között, mivel a 2013/32 irányelv már hatályban volt az alapügyben szereplő nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának és a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában, a kérdést előterjesztő bíróság számára az alapügy elbírálásához szükségesnek kell tekinteni ezen irányelv 46. cikke (3) bekezdésének értelmezését, melyet a harmadik, negyedik és hatodik kérdése keretében kér (lásd ebben az értelemben: 2009. április 23-i VTB-VAB és Galatea ítélet, C-261/07 és C-299/07, EU:C:2009:244, 37. és 40. pont).
- 81 Az ötödik kérdést illetően, amely a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozik, mely rendelkezés ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének b) pontjával együtt lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egy nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánítsanak, ha a kérelmező részére harmadik ország elegendő védelmet biztosított, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy ezen elfogadhatatlansági okot még nem ültették át a bolgár jogba a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában. Ugyanakkor azon feltevésből kiindulva, hogy a nemzeti rendelkezés, mely időközben átültette az említett elfogadhatatlansági okot, időbeli hatályánál fogva mégis alkalmazandó az alapeljárásban – amely feltevés megalapozottságának vizsgálata kizárólag a kérdést előterjesztő bíróság feladata –, e bíróság helytállóan keres arra választ, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében előírt teljes körű és *ex nunc* vizsgálat keretében vizsgálhatja-e az alapeljárásban szóban forgó nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságát ezen elfogadhatatlansági ok tekintetében, és amennyiben igen, ezen elfogadhatatlansági ok milyen hatállyal bír.

Az első kérdésről

- 82 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2011/95 irányelvnek a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 12. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az UNRWA-nál regisztrált személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásának magában kell foglalnia annak vizsgálatát is, hogy e személy számára e szerv hatékony védelmet vagy támogatást biztosít-e.
- 83 Amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, e kérdés azon okból merült fel, hogy a DAB igazgatóhelyettese a megtámadott határozatban nem vizsgálta meg kifejezetten, hogy a védelem vagy a támogatás, amelyben az alapügy felperese az UNRWA részéről ez utóbbi működési területén részesült, megszűnt-e, pedig e körülmény, amennyiben megállapítást nyert volna, lehetővé tette volna a kérelmező számára, hogy Bulgária területén megillessen a menekült jogállás a Genfi Egyezmény 1. cikkének D. pontja és a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében.
- 84 E tekintetben meg kell állapítani, amint arra a jelen ítélet 6. és 7. pontja is emlékeztetett, hogy az UNRWA az Egyesült Nemzetek szerve, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy a Gázai övezetben, Ciszjordániában, Jordániában, Libanonban és Szíriában védelmet és támogatást nyújtson a palesztinoknak mint „palesztin menekülteknek”. Következésképpen egy olyan, az UNRWA-nál regisztrált személyt, mint az alapeljárás felperese, meg kell, hogy illesse az e szerv által a menekültek jólétének szolgálata érdekében nyújtott védelem és támogatás.

- 85 A Közel-Kelet említett területein a palesztinok számára létrehozott, e különleges menekült jogállásnak köszönhetően az UNRWA-nál regisztrált személyek főszabály szerint az Unió területén nem ismerhetők el menekültként a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának első mondata értelmében, amely rendelkezés a Genfi Egyezmény 1. cikke D. pontja első bekezdésének felel meg. Mindamellett kitűnik a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatából – mely rendelkezés megfelel a Genfi Egyezmény 1. cikke D. pontja második bekezdésének –, hogy amennyiben az Unióban nemzetközi védelmet kérelmező személy már nem részesül az UNRWA védelmében vagy támogatásában, e kizáró ok nem alkalmazható.
- 86 Amint azt a Bíróság kifejtette, a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata alkalmazandó abban az esetben, ha valamennyi releváns körülmény egyedi értékelését követően bizonyítást nyer, hogy az érintett palesztin személyes biztonsága komoly veszélyben van, és az UNRWA, amelynek támogatását az érintett kérte, nem képes biztosítani számára azokat az életfeltételeket, amelyek megfelelnek az e szerv által ellátandó feladatnak, és e palesztin így rajta kívül álló körülmények miatt kénytelen elhagyni az UNRWA működési területét. Ebben az esetben az említett palesztin, kivéve ha az ezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 12. cikke (2) és (3) bekezdésében meghatározott kizáró okok valamelyike vonatkozik rá, *ipso facto* hivatkozhat ezen irányelvre anélkül, hogy szükségszerűen bizonyítania kellene, hogy az üldöztetéstől való félelme megalapozott ugyanezen irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében, egészen addig, amíg a szokásos tartózkodási helye szerinti területre vissza tud térni (2012. december 19-i Abed El Karem El Kott és társai ítélet, C-364/11, EU:C:2012:826, 49–51., 58–65., 75–77. és 81. pont).
- 87 A fent felidézett körülményekből következik, hogy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja egyfelől meghatározza a menekültkénti elismerés kizárásának okát, másfelől pedig az említett kizáró ok alkalmazása megszűnésének okát, mely okok bármelyike döntő jelentőséggel bírhat annak vizsgálatakor, hogy az érintett palesztin elismerhető-e menekültként az Unióban. Amint azt lényegében a főtanácsnok indítványának 43–45. pontjában megállapította, az e rendelkezésben kifejtett szabályok a Bíróság értelmezése szerint így *lex specialis*nek minősülnek. Az e rendszert átültető nemzeti rendelkezések alkalmazandóknak kell lenniük egy, az UNRWA-nál regisztrált személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem esetében, ha e kérelmet előzőleg nem utasították el egy másik kizáró ok vagy elfogadhatatlansági ok alapján.
- 88 Ezt a megállapítást a 2011/95 irányelv célja is megerősíti. Mivel ezen irányelvet többek között az EUMSZ 78. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján fogadták el, és az e rendelkezéssel összhangban így egy egységes menekültügyi rendszert kíván létrehozni, fontos, hogy az Unióban a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálására hatáskörrel rendelkező valamennyi hatóság az ezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott szabályokat átültető rendelkezéseket alkalmazza, amennyiben a kérelmező az UNRWA-nál regisztrált személy.
- 89 Az említett rendelkezések alkalmazása akkor is kötelező, ha – mint a jelen esetben is – a nemzetközi védelem iránti kérelem magában foglalja a menekültkénti elismerés iránti kérelem mellett a kiegészítő védelem iránti kérelmet. Ugyanis, amint az a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdéséből is kitűnik, a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásakor az illetékes hatóságnak először meg kell határoznia, hogy a kérelmező menekültnek minősül-e. Következésképpen az a tény, hogy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott szabályok nem alkalmazandók a kérelemnek a kiegészítő védelem nyújtásával kapcsolatos részére, nem mentesíti az illetékes hatóságot azon kötelezettsége alól, hogy először az említett szabályokat átültető rendelkezéseket alkalmazza annak megvizsgálása érdekében, hogy a kérelmező menekültnek minősül-e.
- 90 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/95 irányelvnek a 2013/32 irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 12. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az UNRWA-nál regisztrált személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásának magában kell foglalnia annak vizsgálatát is, hogy e személy

számára e szerv hatékony védelmet vagy támogatást biztosít-e, feltéve hogy e kérelmet előzőleg nem utasították el elfogadhatatlansági ok vagy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának első mondatában meghatározottól eltérő kizáró ok alapján.

A második kérdésről

- 91 Második kérdésének első részével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, vagy helytelenül ülteti át a menekültkénti elismerést kizáró ok alkalmazásának e rendelkezésben szereplő megszűnési okát.
- 92 Amint az a jelen ítélet 85–87. pontjában megállapítást nyert, a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja egyrészt egy kizáró okot tartalmaz, amely szerint az Unióban nem ismerhető el menekültként az a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül, és másrészt pedig tartalmazza e kizáró ok alkalmazása megszűnésének okát, mely szerint amennyiben az említett védelem vagy támogatás nélkül szűnt meg, hogy e harmadik országbeli állampolgár vagy e hontalan személy helyzetét az Egyesült Nemzetek megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, az említett állampolgárt vagy hontalan személyt *ipso facto* megilletik az ezen irányelv által biztosított előnyök az Unióban menekültkénti elismerés céljából.
- 93 Amint a jelen ítélet 21. pontjában megállapítást nyert, a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának szövege megegyezik a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának szövegével.
- 94 Ebből következik, hogy a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, illetve a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem ülteti át e kizáró okot és ezen ok alkalmazása megszűnésének okát.
- 95 Márpedig a jelen ügyben a ZUB 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontja a 2011/95 irányelvet átültető nemzeti jogszabály hatálybalépését megelőző változatában nem rendelkezett a kizáró ok alkalmazása megszűnésének ezen okáról. A ZUB 12. cikke (1) bekezdésének 4. pontja e jogszabály hatálybalépését követő változatában viszont átültette a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát, azonban tévesen a „nem szűnt meg” kifejezést alkalmazza, a „szűnt meg” helyett. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy ilyen körülmények között igen nehéz, sőt lehetetlen e nemzeti rendelkezéseket a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban értelmezni.
- 96 A bolgár jog által az említett nemzeti rendelkezéseknek a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, illetve a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban való értelmezésére fenntartott lehetőségek kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatának függvényében meg kell állapítani, hogy ez utóbbi rendelkezésekkel ellentétesek az ilyen nemzeti rendelkezések, mivel ezen irányelvek nem megfelelő átültetését tartalmazzák.
- 97 A második kérdés második részében a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata és a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata közvetlen hatállyal bír-e, és akkor is alkalmazható-e, ha a nemzetközi védelmet kérelmező azokra nem hivatkozott kifejezetten.
- 98 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának értelmében valamennyi olyan esetben, amikor valamely irányelv rendelkezései a tartalmuk alapján feltétlennek és kellően pontosnak tűnnek, azokra a magánszemélyek a nemzeti bíróságok előtt az állammal szemben hivatkozhatnak, nevezetesen amennyiben az nem ültette át időben ezen irányelvet a nemzeti jogba, vagy amennyiben nem

megfelelően ültette azt át (2012. január 24-i Dominguez ítélet, C-282/10, EU:C:2012:33, 33. pont; 2014. január 15-i Association de médiation sociale ítélet, C-176/12, EU:C:2014:2, 31. pont; 2016. július 7-i Ambisig ítélet, C-46/15, EU:C:2016:530, 16. pont).

- 99 A 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata, és a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondata eleget tesznek e kritériumoknak, mivel olyan szabályt tartalmaznak, amelynek tartalma feltétlen és kellően pontos ahhoz, hogy arra valamely jogalany hivatkozhasson, és a bíróság azt alkalmazhassa. E rendelkezések egyébiránt azt is előírják, hogy a rendelkezésekben említett helyzetben az érintett kérelmező „*ipso facto*” hivatkozhat ezen irányelvre.
- 100 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy S. Alheto a nemzetközi védelem iránti kérelme alátámasztásaként arra hivatkozik, hogy az UNRWA-nál való regisztrációja ellenére csak az Unióban menekültként történő elismerése nyújthatna az őt veszélyeztető fenyegetések ellen hatékony védelmet. Ebből következik, hogy még ha az alapeljárás felperese nem is hivatkozik kifejezetten sem a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatára, sem a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatára, nincs akadálya annak, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a nemzeti szabályozásnak e rendelkezések bármelyikével való összeegyeztethetőségéről határozzon.
- 101 A fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/83 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát, és a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát úgy kell értelmezni, hogy:
- azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, vagy nem megfelelően ülteti át a menekültkénti elismerés kizáró oka alkalmazásának e rendelkezésekben foglalt megszűnési okát;
  - e rendelkezések közvetlen hatállyal bírnak, és
  - akkor is alkalmazhatók, ha a nemzetközi védelmet kérelmező kifejezetten nem hivatkozott e rendelkezésekre.

A harmadik kérdésről

- 102 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését a Charta 47. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy az egy nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslattal kapcsolatban első fokon eljáró tagállami bíróság figyelembe vehet olyan ténybeli vagy jogi elemeket – mint például a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának a kérelmező helyzetére való alkalmazhatósága –, melyeket az e határozatot hozó szerv nem vizsgált.
- 103 E tekintetben meg kell jegyezni először is, hogy a 2013/32 irányelv különbséget tesz egyfelől az „eljáró hatóság”, amelyet 2. cikkének f) pontjában úgy határoz meg, mint egy „kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv, amely a tagállamban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására és annak tárgyában elsőfokú határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik”, és másfelől a 46. cikkében szereplő „bíróság” között. Az eljáró hatóság előtti eljárást ezen irányelv III., „Az elsőfokú eljárások” címet viselő fejezetének rendelkezései szabályozzák, míg a bíróság előtti eljárásra az említett irányelv V., „Fellebbezési eljárások” címet viselő, és e 46. cikket tartalmazó fejezete vonatkozik.
- 104 Mivel a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése a szövege szerint „legalább az elsőfokú bíróság előtti jogorvoslati eljárások”-ra vonatkozik, e rendelkezésnek a fent kifejtett értelmezése legalábbis minden olyan bíróságra vonatkozik, amelyhez az olyan határozat elleni első jogorvoslati kérelmet benyújtották, amelyet az ilyen kérelemről először határozó eljáró hatóság hozott. Amint ezen irányelv 2. cikkének f) pontjából kitűnik, ez akkor is így van, ha e hatóság kvázi bírói testület.

- 105 Emlékeztetni kell ezt követően arra, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése meghatározza azon hatékony jogorvoslathoz való jog terjedelmét, amelyet ezen irányelv 46. cikkének (1) bekezdése értelmében a nemzetközi védelmet kérelmezőknek biztosítani kell a kérelmük ügyében hozott határozatokkal szemben.
- 106 A 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése így előírja, hogy az ezen irányelv 46. cikke (1) bekezdésének való megfelelés érdekében azon tagállamoknak, melyekre nézve ezen irányelv kötelező erővel bír, biztosítaniuk kell, hogy az azon bíróság által végzett vizsgálat, mely előtt a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatban hozott határozatot vitatják, „mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* megvizsgálását tartalmazza – ideértve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek [a 2011/95] irányelv szerinti vizsgálatát is”.
- 107 A tagállamok jogszabályaira való utalás hiányában, és a 2013/32 irányelvnek a (4) preambulumbekkezdésében megjelenő célkitűzésére tekintettel fontos e kifejezések egységes értelmezése és alkalmazása. Amint azt egyébiránt ezen irányelv (13) preambulumbekkezdése is kiemeli, az eljárások szabályai irányelv által történő közelítésének célja a 2011/95 irányelv alkalmazására vonatkozó egységes feltételek kialakítása, és ekképpen a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti mozgásának korlátozása.
- 108 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az említett kifejezések tartalmának meghatározásakor az elfogadott szokásos jelentésüket kell alapul venni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben e kifejezéseket használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek e kifejezések részét képezik (lásd többek között: 2014. január 30-i Diakité ítélet, C-285/12, EU:C:2014:39, 27. pont; 2015. június 11-i Zh. és O. ítélet, C-554/13, EU:C:2015:377, 29. pont; valamint 2017. július 26-i Jafari ítélet, C-646/16, EU:C:2017:586, 73. pont).
- 109 E tekintetben a közös eljárási szabályok megállapításának általános célján felül a 2013/32 irányelv célja különösen, amint az többek között a (18) preambulumbekkezdéséből következik, hogy „a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül” a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében „a lehető legrovidebb időn belül” határozat szülessen.
- 110 Ebből a szempontból a „biztosítják, hogy a hatékony jogorvoslat mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* megvizsgálását tartalmazza” kifejezést – ha nem akarjuk a szokásos jelentésétől megfosztani – úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok kötelesek a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése értelmében a nemzeti jogszabályukat úgy alakítani ki, hogy az említett jogorvoslatok elbírálása tartalmazza valamennyi olyan ténybeli és jogi tényező bíróság általi vizsgálatát, amelyek lehetővé teszik számára az adott ügy naprakész értékelését.
- 111 E tekintetben az „*ex nunc*” kifejezés kiemeli a bíróságnak az olyan értékelés elvégzésére irányuló kötelezettségét, mely figyelembe veszi adott esetben a jogorvoslat tárgyát képező határozat elfogadását követően felmerült új elemeket.
- 112 Az ilyen értékelés lehetővé teszi ugyanis a nemzetközi védelem iránti kérelem kimerítő jellegű megvizsgálását anélkül, hogy szükség lenne az ügy eljáró hatóságnak történő visszaküldésére. A hatáskör, amellyel a bíróság ekképpen azon új elemek figyelembevételét illetően rendelkezik, melyekkel kapcsolatban az eljáró hatóság nem hozott határozatot, összhangban van a 2013/32 irányelv céljával, amint arra a jelen ítélet 109. pontja emlékeztet.
- 113 A 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében szereplő „teljes körű” melléknév megerősíti, hogy a bíróság köteles megvizsgálni mind azon elemeket, amelyeket az eljáró hatóság figyelembe vett vagy vehetett volna, mind azokat, amelyek e hatóság határozatának elfogadását követően merültek fel.

- 114 Végül, mivel e rendelkezést a Charta 47. pontjával összhangban kell értelmezni, a teljes körű és *ex nunc* vizsgálat követelménye azzal jár, hogy a jogorvoslatot elbíráló bíróságnak meg kell hallgatnia a kérelmezőt, kivéve ha úgy ítéli meg, hogy ilyen vizsgálat lefolytatása módjában áll kizárólag az ügyiratok alapján is, adott esetben ideértve a kérelmezővel az említett hatóság előtt folytatott személyes meghallgatásról készült jegyzőkönyvet vagy átiratot is (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 31. és 44. pont). A jogorvoslat tárgyát képező határozat elfogadása óta felmerült új elemek esetén a bíróság, amint az a Charta 47. cikkéből következik, köteles biztosítani a kérelmező számára a lehetőséget észrevételei kifejtésére, ha ezen elemek hátrányosan érinthetik.
- 115 Az „ideértve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek a [2011/95] irányelv szerinti vizsgálatát is” mondatrészben szereplő „adott esetben” kifejezés – amint azt a Bizottság a tárgyaláson előadta - nyilvánvalóvá teszi, hogy a bíróságot terhelő teljes körű és *ex nunc* vizsgálat nem feltétlenül tartalmazza a nemzetközi védelem szükségességének érdemi vizsgálatát, és vonatkozhat a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságára, amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének alapján.
- 116 Végül ki kell emelni, hogy a 2013/32 irányelv (16) és (22) preambulumbekkezdéséből, 4. cikkéből, valamint általános rendszeréből kitűnik, hogy az irányelv által megállapított közös eljárások lényeges szakasza a nemzetközi védelem iránti kérelem olyan közigazgatási szerv vagy kvázi bírói testület általi megvizsgálása, amely megfelelő eszközökkel és e területen szakképzett személyzettel rendelkezik. Következésképpen a kérelmezőnek az ezen irányelv 46. cikkének (3) bekezdésében elismert, a bíróság által végzett teljes körű és *ex nunc* vizsgálatához való joga nem gyengíti az e kérelmezőt terhelő azon, az említett irányelv 12. és 13. cikkében szabályozott kötelezettséget, hogy e szervvel együttműködjön.
- 117 Következésképpen a jelen esetben a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja releváns jogi szempontnak minősül, melyet a kérdést előterjesztő bíróságnak mint elsőfokú bíróságnak meg kell vizsgálnia, beleértve az e rendelkezés alapeljárás felperesének helyzetére való alkalmazhatóságára vonatkozó értékelésébe a megtámadott határozat elfogadását követően felmerült új elemeket is.
- 118 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdését a Charta 47. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az egy nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslattal kapcsolatban első fokon eljáró tagállami bíróságnak meg kell vizsgálnia mind azokat a ténybeli és jogi elemeket, mint például a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának a kérelmező helyzetére való alkalmazhatósága, melyeket az e határozatot hozó szerv figyelembe vett, vagy figyelembe vehetett volna, mind pedig azokat, amelyek az említett határozat elfogadását követően merültek fel.

A negyedik kérdésről

- 119 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését a Charta 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy a mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* vizsgálatának követelménye a nemzetközi védelem iránti kérelem ezen irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében említett elfogadhatatlansági okaira is vonatkozik, és amennyiben igen, hogy ha a bíróság egy ilyen elfogadhatatlansági okot vizsgál, amelyet az eljáró hatóság nem vizsgált meg, az adott ügyet vissza kell-e küldeni e hatóságnak annak érdekében, hogy az lefolytassa az említett irányelv 34. cikkében előírt elfogadhatósági meghallgatást.
- 120 Amint az a jelen ítélet 115. pontjából is megállapítást nyert, a jogorvoslat teljes körű és *ex nunc* vizsgálata kiterjedhet a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságára, amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi. A 2013/32 irányelvnek az olyan rendszer létrehozására irányuló céljával összhangban, amelyben legalábbis az eljáró hatóság határozata elleni jogorvoslatot első fokon elbíráló

bíróságnak teljes körű és naprakész vizsgálatot kell végeznie, e bíróság egyebek mellett megállapíthatja, hogy a kérelmező elegendő védelmet élvez egy harmadik országban, és ekképpen már nem szükséges megvizsgálni az Unió által nyújtott védelem szükségességét, mivel a kérelem ezen okból „elfogadhatatlan”.

- 121 Azon kumulatív feltételeket illetően, amelyekről az ilyen elfogadhatatlansági ok alkalmazása függ, mint amilyen az említett irányelv 35. cikkében meghatározott, az első menedék országára vonatkozó indokkal kapcsolatos feltétel, vagy ugyanezen irányelv 38. cikkében meghatározott, a biztonságos harmadik országra vonatkozó indokkal kapcsolatos feltétel, az említett bíróságnak alaposan meg kell vizsgálnia, hogy e feltételek mindegyike teljesül-e, adott esetben felkérve az eljáró hatóságot valamennyi irat és esetlegesen releváns ténybeli elem benyújtására.
- 122 A jelen esetben a negyedik kérdés megfogalmazásából, és a hozzá csatolt magyarázatokból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság adott esetben az „első menedék országának” a 2013/32 irányelv 35. cikkében meghatározott fogalmát, vagy a „biztonságos harmadik ország” ezen irányelv 38. cikkében meghatározott, és az említett irányelv 35. cikkének második albekezdésében is hivatkozott fogalmát, vagy a „biztonságos származási ország” ugyanezen irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében meghatározott fogalmát kívánja alkalmazni, mely utóbbi fogalmat e negyedik kérdés c) pontja is említ.
- 123 A „biztonságos származási ország” fogalmát illetően meg kell jegyezni, hogy e fogalom mint olyan nem szerepel a 2013/32 irányelv 33. cikkében meghatározott elfogadhatatlansági okok között. Következésképpen nem lehet a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében tovább vizsgálni.
- 124 Ezzel szemben, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság „az első menedék országa”, illetve „a biztonságos harmadik ország” fogalmát kívánja alkalmazni, a jelen ítélet 121. pontjában említett vizsgálatot kell elvégeznie, és megbizonyosodnia határozatának meghozatala előtt arról, hogy a kérelmezőnek lehetősége volt arra, hogy személyesen kifejtse véleményét az elfogadhatatlansági oknak a sajátos helyzetére történő alkalmazhatóságáról.
- 125 Míg a kérelmezőnek azon jogát, hogy a kérelme elfogadhatóságával kapcsolatban az arra vonatkozó bármely határozat meghozatalát megelőzően meghallgassák, az eljáró hatóság előtti eljárás során a 2013/32 irányelv 34. cikkében meghatározott személyes meghallgatás biztosítja, e jog az ezen irányelv 46. cikkében szabályozott jogorvoslati eljárás során a Charta 47. cikkéből ered, és azt – szükség esetén – a kérelmező személyes meghallgatása biztosítja (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 37–44. pont).
- 126 Meg kell állapítani e tekintetben, hogy amennyiben a jogorvoslatot elbíráló bíróság által vizsgált elfogadhatatlansági okot az eljáró hatóság is vizsgálta az e jogorvoslati kérelemben megtámadott határozat elfogadását megelőzően, e bíróság támaszkodhat az említett hatóság által lefolytatott személyes meghallgatásról készült jegyzőkönyvre, anélkül, hogy meghallgatná a kérelmezőt, kivéve ha azt szükségesnek ítéli.
- 127 Ezzel szemben amennyiben az eljáró hatóság nem vizsgálta ezt az elfogadhatatlansági okot, és ennek következtében nem folytatta le a 2013/32 irányelv 34. cikkében említett személyes meghallgatást, a bíróság feladata e meghallgatás lefolytatása, ha úgy találja, hogy az eljáró bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia ezt az okot, vagy azt új elemek felmerülése okán most meg kell vizsgálni.
- 128 A 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) pontjában az eljáró hatóság által végzett személyes meghallgatásokkal kapcsolatban előírtakhoz hasonlóan, a kérelmező számára a bíróság általi meghallgatása során szükség esetén tolmácsolást kell biztosítani ügyének az előterjesztéséhez.
- 129 Végül a kérdést előterjesztő bíróság által felvetett azon kérdést illetően, hogy a mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* vizsgálatára vonatkozó követelményt a Charta 18. és 19. cikkének fényében kell-e értelmezni, elegendő annak megállapítása, hogy ugyan az ilyen

követelmény végrehajtása során tiszteletben kell tartani az e rendelkezések által biztosított alapvető jogokat, mint a menedékjog, illetve a kitoloncolással, a kiutasítással és a kiadatással szembeni védelem, ezek nem jelentenek a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolásának keretében semmiféle különleges kiegészítő információt az említett követelmény terjedelmét illetően.

- 130 A fentiekre tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését a Charta 47. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* vizsgálatának követelménye a nemzetközi védelem iránti kérelemnek ezen irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott elfogadhatatlansági okaira is vonatkozhat, amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, és ha a jogorvoslatot elbíráló bíróság szándékában áll megvizsgálni egy olyan elfogadhatatlansági okot, amelyet az eljáró hatóság nem vizsgált meg, e bíróságnak meg kell hallgatnia a kérelmezőt annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára, hogy az említett oknak a sajátos helyzetére való alkalmazhatóságára vonatkozó véleményét személyesen, az általa értett nyelven kifejtthesse.

Az ötödik kérdésről

- 131 Ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az UNRWA-nál regisztrált személyt, ha e szerv részéről tényleges védelemben vagy támogatásban részesül a szokásos tartózkodási helye szerinti területtől eltérő, azonban az említett szerv működési területének részét képező harmadik országban, úgy kell tekinteni, hogy e harmadik országban elegendő védelmet élvez e rendelkezés értelmében.
- 132 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy e kérdés azzal kapcsolatban merül fel, hogy S. Alheto az Izrael állam és a Hamász között 2014 júliusában és augusztusában fennálló fegyveres konfliktus során elhagyta a Gázai övezet, hogy Jordániában biztonságos helyet találjon, majd ez utóbbi országban való tartózkodást követően Bulgáriába utazott.
- 133 Jordánia részét képezi az UNRWA működési területének. Következésképpen, anélkül hogy a Bíróságnak vizsgálnia kellene e szerv megbízatásának jellegét, vagy annak teljesítésére irányuló kapacitását, nem zárható ki, hogy az említett szerv egy nála regisztrált személy számára Jordániában képes a feladatának megfelelő életfeltételeket biztosítani, azt követően, hogy az érintett személy elmenekült a Gázai övezetből.
- 134 Ily módon, feltételezve, hogy az UNRWA működési területét elhagyó, és az Unióban nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó személy az említett területen az UNRWA részéről tényleges védelmet vagy támogatást élvez, amely lehetővé teszi számára a biztonságos és méltó életfeltételek közötti ott-tartózkodást, a szokásos tartózkodási helye szerinti területre való visszaküldés veszélye nélkül, mindaddig, amíg nem tud oda biztonságban visszatérni, az e kérelemről való döntéshozatalra hatáskörrel rendelkező hatóság e személyt nem tekintheti olyannak, aki rajta kívül álló körülmények miatt volt kénytelen elhagyni az UNRWA működési területét. Az említett személy ebben az esetben nem ismerhető el menekültként a jelen ítélet 86. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmezésében a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban.
- 135 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság feladata valamennyi releváns körülmény egyedi értékelése alapján annak megállapítása, hogy S. Alheto esete megfelel-e e feltételezésnek.
- 136 Amennyiben igen, e helyzet továbbá, az alább kifejtett megfontolásokra is figyelemmel, a nemzetközi védelem iránti kérelem elutasításához vezethet, amennyiben az a kiegészítő védelem megadására irányul.

- 137 A 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egy nemzetközi védelem iránti kérelmet teljes egészében elfogadhatatlannak tekintsenek, ha a kérelmező esetében olyan ország minősül az irányelv 35. cikke értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam.
- 138 E tekintetben a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének a) és b) pontja szerint egy ország akkor tekinthető egy meghatározott kérelmező számára első menedékjogot nyújtó országnak, ha ez az ország a kérelmezőt menekültként ismerte el és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet, vagy a kérelmező ebben az országban egyébként elegendő védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét is, feltéve hogy ez az ország őt visszafogadja.
- 139 Az UNRWA-nál regisztrált személyek, amint arra a jelen ítélet 6. pontja is emlékeztetett, „közel-keleti palesztin menekült” jogállással rendelkeznek. Következésképpen nem rendelkeznek a kifejezetten a Jordán Hásimita Királysághoz kapcsolódó menekült jogállással, és így e regisztrálás és az e szerv által számukra biztosított védelem vagy támogatás pusztá ténye alapján nem tartoznak a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének a) pontja alá.
- 140 Ezzel szemben az UNRWA-nál regisztrált azon palesztin személyt, aki elhagyta a szokásos tartózkodási helyét a Gázai övezetben, hogy először Jordániába, majd onnan valamely tagállamba utazzon, és ott nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtson be, úgy kell tekinteni, hogy e harmadik országban egyébként elegendő védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét is a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontja értelmében, feltéve először is, hogy garanciát kapott arra, hogy ez az ország visszafogadhatja, és másodszor, hogy az UNRWA részéről tényleges védelmet vagy támogatást élvez, amelyet az említett harmadik ország elismer, sőt szabályoz, és harmadszor, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, ahol a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, meggyőződtek arról, hogy ugyanezen harmadik országban biztonságban, méltó életfeltételek mellett tartózkodhat egészen addig, amíg azt a Gázai övezetben fennálló veszélyek szükségessé teszik.
- 141 Ebben az esetben ugyanis a Jordán Hásimita Királyság mint független állam, amelynek a területe elkülönül az érintett személy szokásos tartózkodási helye szerinti területtől, az érintett visszafogadására tett kötelezettségvállalásával, az UNRWA által a területén nyújtott védelem vagy támogatás elismerésével, és a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartásával, védelmet nyújtó államnak tekintendő a 2011/95 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében, és megfelel a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontjában előírt valamennyi feltételnek, ahhoz, hogy az e rendelkezésben hivatkozott, „az első menedék országa” fogalma alá tartozzon.
- 142 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése – adott esetben annak elrendelését követően, hogy a DAB nyújtson be minden iratot és releváns ténybeli elemet –, hogy a jelen ítélet 140. pontjában meghatározott valamennyi feltétel teljesül-e a jelen esetben.
- 143 A fentiekre tekintettel az ötödik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az UNRWA-nál regisztrált személyt, ha e szerv részéről tényleges védelemben vagy támogatásban részesül a korábbi tartózkodási helye szerinti területtől eltérő, azonban az említett szerv működési területének részét képező harmadik országban, úgy kell tekinteni, hogy e harmadik országban elegendő védelmet élvez e rendelkezés értelmében, amennyiben ezen ország:
- vállalja, hogy visszafogadja az érintett személyt azt követően, hogy az utóbbi azért hagyta el a területét, hogy az Unióban nemzetközi védelmet kérjen, és
  - elismeri az említett, az UNRWA által biztosított védelmet vagy támogatást, és elismeri a visszaküldés tilalmának elvét, lehetővé téve az érintett személy számára, hogy a területén biztonságban, méltó életfeltételek mellett tartózkodjon egészen addig, amíg azt a szokásos tartózkodási helye szerinti területen fennálló veszélyek szükségessé teszik.

A hatodik kérdésről

- ¹⁴⁴ Hatodik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 47. cikkével összefüggésben a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatban hozott határozattal szembeni jogorvoslati kérelmet első fokon elbíráló bíróságnak – amennyiben e határozatot megsemmisíti – magának kell határoznia e nemzetközi védelem iránti kérelemről, annak helyt adva, vagy azt elutasítva.
- ¹⁴⁵ E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdése csak a jogorvoslati kérelem „vizsgálatára” vonatkozik, és nem az e kérelem tárgyát képező határozat esetleges megsemmisítésének következményeire.
- ¹⁴⁶ A 2013/32 irányelv elfogadásával ekképpen az uniós jogalkotó nem egy olyan közös szabályt kívánt bevezetni, amelynek értelmében az ezen irányelv 2. cikkének f) pontjában hivatkozott kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv egy nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó eredeti határozatának megsemmisítését követően elvesztené hatáskörét. Ezért a tagállamok továbbra is rendelkezhetnek úgy, hogy az ügyet egy ilyen megsemmisítést követően vissza kell küldeni e szervnek, hogy az új határozatot hozhasson.
- ¹⁴⁷ Mindazonáltal a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését megfosztaná a hatékony érvényesüléstől annak elfogadása, hogy az első fokon eljáró bíróság azon ítéletének kihirdetését követően, melyben e bíróság a 2011/95 irányelv alapján a kérelmező nemzetközi védelme szükségességének az e rendelkezés szerinti teljes körű és *ex nunc* értékelését elvégezte, az említett szerv ezen értékeléssel ellentétes határozatot hozhat, vagy hosszabb ideig nem cselekedve, növelheti az újbóli, naprakész értékelést igénylő elemek felmerülésének kockázatát.
- ¹⁴⁸ Ebből következően, bár a 2013/32 irányelvnek nem célja, hogy közös szabályt vezessen be a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos új, az eredeti határozat megsemmisítését követő határozat elfogadására vonatkozó hatáskört illetően, kitűnik az ilyen kérelmek lehető leggyorsabb elbírálásának biztosítására irányuló céljából, a 46. cikke (3) bekezdése hatékony érvényesülésének biztosítására vonatkozó kötelezettségből, valamint a jogorvoslat hatékonyasága biztosításának a Charta 47. cikkéből eredő szükségességéből, hogy azon tagállamoknak, melyekre nézve ezen irányelv kötelező, úgy kell kialakítaniuk a nemzeti jogszabályaikat, hogy az eredeti határozat megsemmisítését követően, amennyiben az ügyet ezen irányelv 2. cikkének f) pontjában hivatkozott kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv elé utalják vissza, az rövid határidőn belül, és a megsemmisítést kimondó ítéletben szereplő értékeléssel összhangban hozzon határozatot.
- ¹⁴⁹ Következésképpen a hatodik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 47. cikkével összefüggésben a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem vezet be közös eljárási szabályokat a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos új határozat elfogadására vonatkozó hatáskör tekintetében, arra az esetre, ha az e kérelemmel kapcsolatos eredeti határozatot a jogorvoslati kérelmet elbíráló bíróság megsemmisítette. Ugyanakkor a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdése hatékony érvényesülése biztosításának szükségessége és a Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslat biztosítása megköveteli, hogy az ügynek az említett irányelv 2. cikke f) pontjában hivatkozott kvázi bírói testülethez vagy közigazgatási szervhez történő visszautalása esetén az rövid határidőn belül, és a megsemmisítést kimondó ítéletben szereplő értékeléssel összhangban hozzon új határozatot.

A költségekről

150 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikke (1) bekezdésének a) pontját, a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az Egyesült Nemzetek Közel-keleti Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatalánál (UNRWA) regisztrált személy által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásának magában kell foglalnia annak vizsgálatát is, hogy e személy számára e szerv hatékony védelmet vagy támogatást biztosít-e, feltéve hogy e kérelmet előzőleg nem utasították el elfogadhatatlansági ok vagy a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának első mondatában meghatározottól eltérő kizáró ok alapján.
- 2) A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát, és a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatát úgy kell értelmezni, hogy:
  - azokkal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely nem írja elő, vagy nem megfelelően ülteti át a menekültkénti elismerés kizáró oka alkalmazásának e rendelkezésekben foglalt megszűnési okát;
  - e rendelkezések közvetlen hatállyal bírnak, és
  - akkor is alkalmazhatók, ha a nemzetközi védelmet kérelmező kifejezetten nem hivatkozott e rendelkezésekre.
- 3) A 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy egy nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozattal szembeni jogorvoslattal kapcsolatban első fokon eljáró tagállami bíróságnak meg kell vizsgálnia mind azokat a ténybeli és jogi elemeket, mint például a 2011/95 irányelv 12. cikke (1) bekezdése a) pontjának a kérelmező helyzetére való alkalmazhatósága, melyeket az e határozatot hozó szerv figyelembe vett, vagy figyelembe vehetett volna, mind pedig azokat, amelyek az említett határozat elfogadását követően merültek fel.
- 4) A 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését az Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és *ex nunc* vizsgálatának követelménye a nemzetközi védelem iránti kérelemnek ezen irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott elfogadhatatlansági okaira is vonatkozhat, amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, és ha a jogorvoslati kérelmet elbíráló bíróság olyan elfogadhatatlansági okot szándékozik megvizsgálni, amelyet az eljáró hatóság nem

vizsgált meg, e bíróságnak meg kell hallgatnia a kérelmezőt annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára, hogy az említett oknak a sajátos helyzetére való alkalmazhatóságára vonatkozó véleményét személyesen, az általa ismert nyelven kifejtthesse.

- 5) A 2013/32 irányelv 35. cikke első bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az Egyesült Nemzetek Közel-keleti Palesztin Menekülteket Segélyező és Munkaközvetítő Hivatalánál (UNRWA) regisztrált személyt, ha e szerv részéről tényleges védelemben vagy támogatásban részesül a szokásos tartózkodási helye szerinti területtől eltérő, azonban az említett szerv működési területének részét képező harmadik országban, úgy kell tekinteni, hogy e harmadik országban elegendő védelmet élvez e rendelkezés értelmében, amennyiben:
- vállalja, hogy visszafogadja az érintett személyt azt követően, hogy az utóbbi azért hagyta el a területét, hogy az Európai Unióban nemzetközi védelmet kérjen, és
  - elismeri az említett, az UNRWA által biztosított védelmet vagy támogatást, és elismeri a visszaküldés tilalmának elvét, lehetővé téve az érintett személy számára, hogy a területén biztonságban, méltó életfeltételek mellett tartózkodjon egészen addig, amíg azt a szokásos tartózkodási helye szerinti területen fennálló veszélyek szükségessé teszik.
- 6) Az Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben a 2013/32 irányelv 46. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem vezet be közös eljárási szabályokat a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos új határozat elfogadására vonatkozó hatáskör tekintetében, arra az esetre, ha az e kérelemmel kapcsolatos eredeti határozatot a jogorvoslatot elbíráló bíróság megsemmisítette. Ugyanakkor a 2013/32 irányelv 46. cikke (3) bekezdése hatékony érvényesülése biztosításának szükségessége és az Alapjogi Charta 47. cikke szerinti hatékony jogorvoslat biztosítása megköveteli, hogy az ügynek az említett irányelv 2. cikke f) pontjában hivatkozott kvázi bírói testülethez vagy közigazgatási szervhez történő visszautalása esetén az rövid határidőn belül, és a megsemmisítést kimondó ítéletben szereplő értékeléssel összhangban hozzon új határozatot.

Aláírások